

[Boligministeren.]

side, for så vidt angår forarbejderne, er i orden.

Udvalget har på lignende måde ønsket at fremme kultiveringen af de tidligere grusgravområder omkring Tune, og jeg skal bemærke, at der for nogen tid siden af landbrugsministeren blev nedsat et grusgravningsudvalg, der specielt tager sig af de store månelandskaber syd for Roskilde Landevej, områder, der sikkert vil kunne tilføre egnen en meget stor rekreativ værdi, og som ikke mindst de implicerede kommuner håber på muligheder for at få udnyttet i de kommende år. I det omfang boligministeriet kan medvirke — og jeg kan sige, at man allerede er med i det arbejde, der nu foregår — kan jeg tilsige opgaven støtte, idet jeg dog ikke på nuværende tidspunkt er i stand til at udtale mig om, hvilke økonomiske aspekter planen vil indeholde.

Det har glædet mig, at udvalget er gået så stærkt ind for ønsket om statens medvirken i disse opgaver, og jeg vil tro, at dette i sig selv vil være et godt udgangspunkt for de forhandlinger, der forestår med hensyn til tilvejebringelsen af de fornødne midler til projekternes gennemførelse.

Med hensyn til spørgsmålet om at få tilvejebragt det økonomiske grundlag for en gennemførelse af de nævnte planlægningsopgaver, bl. a. ved en hurtig løsning af udligningsproblemerne i hovedstadsområdet og ved en stærkere markering af statens vilje til at medvirke i disse planer, skal jeg bemærke, at det for boligministeriet og vel for planmyndighederne i videre forstand er meget vanskeligt at få tilført områderne vest og syd for København store rekreative områder, som disse egne jo fra naturens side beklageligvis er stærkt underforsynet med.

Udvalget har endvidere ønsket, at man overvejer at imødekomme ønsker om en videre adgang til låntagning, som Køge Bugt-kommunerne har fremsat under hensyn til de betydelige udgifter til investering og anlæg, som den fysiske planlægning har medført, herunder vel især de investeringer, det ikke har været muligt endnu at udnytte som følge af forsinkelsen med de statslige investeringer.

Dette punkt hænger i høj grad sammen med det næste, nemlig den statslige investering i det hele taget i overordnede anlæg i

området, men vel specielt på det trafikale område. Der er en sammenhæng mellem udflytningen til de nye byområder og graden af kollektive transportmuligheder. Som det måske er bekendt, åbner første etape af S-banen til Vallensbæk om få måneder, og næste etape til Hundige bør i alles interesse søges videreført så hurtigt som muligt, idet det er min overbevisning, at en del af de lejligheder, der i dag står tomme i området, må forventes lejet ud, når der bliver lettere adgang til en kollektiv forbindelse med området i øvrigt.

Med hensyn til det direkte spørgsmål om en eller anden form for særlig støtte til kommunerne i området ud over den, der efter gældende lovgivning er mulig, kan man ikke betragte området helt isoleret fra den øvrige økonomiske sammenhæng. Men ud over det, jeg allerede har nævnt som det ønskelige i en meget hurtig gennemførelse af de næste etaper af S-banen, vil vi fra boligministeriets side sammen med Køge Bugt-udvalget søge i højere grad, end det hidtil har været tilfældet, at medvirke til en koordination af de statslige investeringer med de kommunale og amtskommunale, idet det naturligvis må være i alle parter interesse, at der sker så lidt investeringsspild som muligt også i dette område.

Christophersen: Jeg skal ikke forlænge denne debat meget, men jeg havde dog håbet, at ministeren ville have lagt lidt mere varme i stemmen, når det drejede sig om de forslag, som findes i betænkningen om at styrke de pågældende kommuners adgang til at få finansieret de særlige investeringer, de er blevet pålagt. Grunden til, at vi i betænkningen lægger så megen vægt på det, er jo, at vi her står over for kommuner, som indtager en særstilling i den forstand, at det er det eneste sted i landet, hvor kommunerne har afgivet en del af deres beføjelser med hensyn til planlægning og overført dem til det særlige Køge Bugt-udvalg. Det vil sige, at kommunerne er bragt i den situation, at de må gennemføre investeringer, som indirekte pålægges dem i kraft af de dispositioner, som Køge Bugt-udvalget træffer. Derfor må man sige, at kommunerne i mange tilfælde har måttet handle i tillid til, at den mere overordnede planlægning viste sig at være holdbar, og at der også bag denne